

[Jørgen Estrup]

usikker tilværelse, hvilket jeg ligesom hr. Pelle Voigt synes er beklageligt. Jeg synes, vi skal finde andre muligheder for at styrke den slags aktiviteter.

Men først og fremmest er det helt afgørende, at vi bryder med den forestilling, at konventionel oprustning er nødvendig for at skabe plads for nuklear nedrustning og stabilitet. Det gjorde vi allerede i februar måned, da Folketinget bekræftede dagsordenen fra november 1985, og det er en vigtig forudsætning for det arbejde, der nu skal foregå i forbindelse med den konventionelle nedrustning.

Det er også vigtigt og en del af det grundlag, vi skal bygge på, at styrkebalancen og det bevidstløse talmageri er en blindgyde, og at vi derfor i den kommende tid må finde ud af, hvad og hvor meget der skal fjernes på de forskellige sider hos de to pagtdannelser.

Accepten af asymmetriske nedskæringer er den egentlige forudsætning for, at vi kan komme videre, og jeg er enig med hr. Lasse Budtz i, at vi på dette punkt måske i øjeblikket føler, at man i de vestlige lande er mere forsigtig, end rimeligt er. Vi har her et håndtag, som kan og bør bruges, og som i allerhøjeste grad er i dansk interesse.

Jeg skal til sidst blot sige, at vi fra radikal side ikke mindst på baggrund af de sidste bemærkninger er meget tilfredse med det dagsordensforslag, der er blevet fremsat. Jeg synes også, at SF's dagsordensforslag har et rimeligt og fornuftigt indhold. Det er måske lidt tidligt at lægge sig fast på et eventuelt analyseorgan, så længe vi kun har to linjer i et svar fra forsvarsministeren, men jeg synes, vi skal fortsætte med at undersøge mulighederne for at oprette et sådant organ, og jeg synes, den første del af SF's dagsordensforslag på mange punkter er identisk med det forslag, de seks partier i fællesskab har fremsat.

Arne Melchior (CD):

I modsætning til den sidste ærede taler finder jeg, at udenrigsministeren – ikke mindst i slutningen af sin tale – siger et par meget nødvendige ting, nemlig:

»Danmark har efter regeringens opfattelse gjort sig skyldig i alvorlige forsømmelser med hensyn til opretholdelsen af sin forsvarsevne.

Det betyder, at vi i dag reelt ikke har noget at handle med i den sammenhæng, der her er tale

om. Det gode eksemplets magt tæller ikke her. Vi skal ikke gøre os nogen illusioner om den indflydelse, vi vil være i stand til at øve på specifikke militære spørgsmål i forhandlingerne.«

Jeg synes, det er rigtigt sagt, og på denne baggrund betragter jeg den foreliggende forespørgsel som ret ironisk. Det parti, der måske har gjort mere end alle andre for at føre Danmark ind på en vej, der svarer til nedrustningstilpassningspolitikken fra 1930'erne, og som, hvis det skulle lykkes det, vil bringe Danmark i en højst ulykkelig situation, burde ikke stille den forespørgsel, som er stillet i dag.

Jeg skal derfor nøjes med at henvise til den dagsorden, der er foreslået tillige på CD's vegne – den siger så nogenlunde, hvad der er at sige om det spørgsmål – og i øvrigt skal jeg henvise til, hvad jeg har sagt under utallige lignende debatter. Jeg føler ikke, at jeg bidrager positivt til freden i verden eller til Tingets arbejde ved at gentage de samme udtalelser bare på en anden måde. Det er heller ikke mit indtryk, at debatten i al almindelighed vil flytte noget som helst.

Annette Just (FP):

Så har SF i al sin visdom fundet på, at vi skal diskutere konventionel nedrustning. Som om vi ikke allerede har diskuteret nok om det og om atomar nedrustning og lign. i øvrigt! Hr. Pelle Voigt burde vide lige så godt som jeg, at det ikke er noget, Danmark isoleret set har nogen som helst indflydelse på. Men det kan være, at hr. Pelle Voigt har ændret mening på ét punkt, nemlig at det er godt, at vi er medlem af NATO-pagten, for jeg synes, udenrigsministeren gav os en fin forklaring på, hvor vigtigt det er, at vi er medlem af NATO, således at vi også herigenem har mulighed for at øve politisk indflydelse, når man diskuterer gensidig nedrustning.

I øvrigt vil jeg nøjes med at holde fast i, hvad udenrigsministeren sagde om, at det er kvalitet og kvantitet, der skal diskuteres, og at Øst-Vestproblematikken skal diskuteres af de store blokke: Warszawapagten og NATO. Jeg må give ham megen ret i, at NATO og Warszawapagten er de rette fora til at lægge pres på hinanden for at få den nedrustning, som er så vigtig, således at vi ikke bruger alle pengene på forsvar og sikkerhed, men også bruger dem til meget andet fornuftigt.

Fremskridtspartiet kan absolut ikke gå ind for SF's dagsordensforslag om oprettelse af et